

РЕШЕНИЕ

№ 25894

гр. София, 26.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

ЧЛЕНОВЕ: Елена Попова

Мария Стоева

при участието на секретаря Иванка Александрова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5300** по описа за **2026** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН.

С решение № 647 от 24. 02. 2026 г. по НАХД № 10459 / 2025 г. на Софийски районен съд, НО - 23 състав, е потвърдено наказателно постановление (НП) № Сф-11-ДНСК-68 / 08. 07. 2024 г., издадено от началника на Дирекция за национален строителен контрол /ДНСК/, с което на „Интконс“ ЕООД, на основание чл. 237, ал. 1, т. 6 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/, е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 5000 лева, за извършено нарушение на чл. 142, ал. 5, т. 3, т. 4 и т. 6 от ЗУТ.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от пълномощник на „Интконс“ ЕООД, с която се моли да бъде отменено решението на СРС, като неправилно и незаконосъобразно.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез законните си представители, поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Представя писмени възражения.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, моли да се остави в сила решението на СРС.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля П. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства, свързани с касационните основания.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на районния съд. Наказателното постановление е издадено затова, че при извършена проверка на 31. 01. 2024 г. от инспектори на РДНСК Софийска област, е установено, че „Интконс“ ЕООД, в качеството на консултант по чл. 166, ал. 1 от ЗУТ, е извършил оценка за съответствието на инвестиционния проект със съществените изисквания към строежите по реда на чл. 142, ал. 4 от ЗУТ на инвестиционен проект, въз основа на който е издадено разрешение за строеж № 23 / 15. 01. 2024 г. на главния архитект на [община], отразена в комплексен доклад изготвен на 23.06.2023 г., за строеж „Хале за изработка на заготовки и детайли от готови стоманени профили“, находящ се в [населено място], общ. К., област С., без наличието на разработена част „Техническа“, в нарушение на чл. 20, ал.1, т.3, във вр. с чл.116 и сл. от Наредба №4/21.05.2001г. за обхвата и съдържанието на инвестиционните проекти, което не позволява да се извърши преценка за съответствието на инвестиционния проект с основните изисквания по чл. 169, ал. 1 и ал. 3 от ЗУТ. За констатираното нарушение, е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № Сф-11 / 23. 04. 2024 г., връчен на същата дата на управителя на дружеството.

На 26. 04. 2024 г. са постъпили подробни писмени възражения.

Въз основа на издадения АУАН е издадено и процесното наказателно постановление № Сф-11-ДНСК-68 / 08. 07. 2024 г. от началника на ДНСК.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон.

В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Последният е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. Мотивите на въззивното решение съдържат и точно установена фактическа обстановка по делото, съответстваща на събраните доказателства, и правилни изводи, направени въз основа на установените факти, които настоящият състав възприема изцяло.

В същото време така изложените доводи за незаконосъобразност на издаденото НП са обсъдени подробно от въззивния съд и са приети за неоснователни. Както беше посочено по-горе, касационната инстанция напълно споделя изложените от СРС мотиви за неоснователност на подадената жалба.

В тази връзка са неоснователни доводите в касационната жалба (изцяло бланкетни в тази част), че не са обсъдени всички релевантни факти и обстоятелства, както и не е извършена цялостна преценка на инвестиционния проект, тъй именно при съпоставка в цялост на инвестиционния проект е установено неговото несъответствие със законовите изисквания.

По съществуващото на спора СРС правилно е установил, че „Интконс“ ЕООД, в качеството на консултант по чл. 166, ал. 1, т. 1 от ЗУТ (въз основа на сключен договор), е извършил оценка за съответствието на инвестиционния проект със съществените изисквания към строежите, но в нарушение на законовите норми.

Безспорно е установено в хода на извършената проверка, че в одобрената проектна документация липсва част „Технологична“, което представлява нарушение на чл. 20, ал.1, т.3, във вр. с чл.116 и

сл. от Наредба №4/21.05.2001г. за обхвата и съдържанието на инвестиционните проекти. Съдът намира за неоснователни доводите в касационната жалба, че част „Технологична“ се изисквала само за „сложни строежи“, тъй като няма такава законова регламентация. Напротив, съгласно чл. 112 от Наредба №4/21.05.2001г., част Технологична на идейния проект се изработва за обектите, при които технологията е определяща при тяхната експлоатация. Видно е, че в конкретния случай се касае за строеж на „Хале за изработка на заготовки и детайли от готови стоманени профили“, поради което очевидно именно технологията е определяща. Следва да се отбележи, че е неоснователно позоваването в жалбата на разпоредби, регламентиращи редът за извършване на заваръчни дейности, тъй като същите не изключват приложението на Наредба №4/21.05.2001г.

Освен това, видно от обяснителната записка към инвестиционния проект, в нея е предвидено, че технологията е доставка на готови стоманени профили, кроене (рязане, огъване) на съответните заготовки, подаване в заваръчно, направа на съответния елемент, прахово боядисване на готовия детайли и складиране на готовата продукция.

В тази връзка са неоснователни доводите изложени в жалбата, че няма процеси предвиждащи прахово боядисване, няма предвидени машини и съоръжения, нито специална технология, съответно не е необходима част Технологична.

Видно е, че в посочената по-горе обяснителна записка е предвидено именно прахово боядисване, а рязане и огъване на стоманени профили няма как да се извърши без съответните машини и съоръжения.

Касационната инстанция намира за неоснователни и доводите, че имало забава от страна на административния орган, тъй като контролните функции на началника на ДНСК, не го правят орган по чл. 145 от ЗУТ, който следва да съгласува инвестиционния проект. За административнонаказващия орган значение има единствено сроковете по чл. 34 от ЗАНН и чл. 239, ал. 2 от ЗУТ.

Неоснователни са и доводите, че АУАН е съставен в нарушение на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН, тъй като в подаденото писмено възражение срещу акта, управителя на дружеството изрично е посочил, че акта му е връчен на 23. 04. 2024 г.

Неоснователни са и доводите, че спрямо възложителят на проекта не е ангажирана административнонаказвателната отговорност, тъй като същата е лична и всяко лице (физическо или юридическо) отговаря за неизпълнение на своите задължения по закон. Освен това е безспорно, че издаденото разрешение за строеж на възложителя е отменено със Заповед № ДК-11Сф-3 / 02. 02. 2024 г. на началника на РДНСК Софийска област, именно поради констатираните нарушения на инвестиционния проект.

Изложените доводи за наличието на маловажен случай, също не могат да бъдат споделени, като съображения поради които не може да се приложи чл. 28 от ЗАНН са изложени от административнонаказващия орган, които касационната инстанция споделя изцяло, поради което не следва да се преповтарят.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение, е законосъобразно и не са налице касационни основания за неговата отмяна. Решението, предмет на касационна проверка, не страда от наведените касационни основания. При извършената служебна проверка по чл. 218, ал. 2 АПК, съдът констатира, че районният съд е постановил съдебния си акт в съответствие със закона. Процесуалните права на страните не са ограничени и нарушени, а решението е мотивирано. Не се констатира съществени процесуални нарушения и материална незаконосъобразност, поради което касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

Разноски от страна на ответника не се претендират, поради което такива не се присъждат.
По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, Административен съд
София - град -XVII касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 647 от 24. 02. 2026 г. по НАХД № 10459 / 2025 г. на Софийски
районен съд, НО - 23 състав.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.